

Irány Barcelona! De biztosan jó ötlet ez?

A turisták kifosztása iparszerűen történik a katalán fővárosban · Évente kétszáz magyar turistától lopják el csak az úti okmányait

Külföldi kirándulásai után honfitársaink tömege teheti fel magának a kérdést: az jár-e jobban, aki kihasználva az olcsó fapados légitársaságokat, idejében megszervezi vakációját, és egy európai metropolisba indul, hogy közvetlenül élvezhesse az ottani kultúra szellemi és gasztronómiai javait. Vagy az, aki beül egy jó étterembe, vagy beszerezve a jó alapanyagokat az internetről tölt le recepteket, hogy otthon készítsen el a kizemelt kultúra ételeit, miközben az internet segítségével bejárja városok értékelhető zugait, ott hallgatja meg a bennszülöttek nyelvét és zenéjét, s digitális úton látogatja meg múzeumait?

VILÁGUTAZÓ

D. HORVÁTH GÁBOR

Higgyék el és vegyék komolyan a tisztelt olvasók, attól a pillanattól kezdve, hogy kiszállnak az egyre lelkiismeretlenebbül működő fapados légitársaságok egyikének repülőgépéből egy európai nagyvárosban, végtelenül kiszolgáltatottá válnak. Ezért ha minden pillanatban arra számítanak, hogy valószínűleg ki fogják önként fosztani, akkor talán elkerülhető a dolog. Elárulom, velem is ez történt, s úgy gondolom, hogy kutyakötés-ségem önként figyelmeztetni, hogy felkészülhessenek a bajra.

Szinte nincs olyan ismerősöm, és azoknak az ismerősei, akik közül pár, a gyönyörű Barcelonában töltött nap után ne ért volna súlyos, a pihenésüket alapjáiban szétromboló veszteség. Hiába vigyáztak a szokásos módon pénztárcájukra, irataikra, bankkártyájukra, műszaki eszközeikre, és sorolhatnám még hosszan, mire nem fizetnek a biztosítók. A büszke katalán fővárosra ugyanis a napiéni, a művészek nagyszerű teljesítményei, a különleges tapasz bárók és éttermek, a fantasztikus kulturális rendezvények mellett leginkább az a jellemző, hogy rablók, szervezeten felosztogatók és zsebtolvajok városa. Azok pedig, akik a nagy valószínűséggel következő veszteségeiket már elszüretelték, nem törődnek majd Picassónak ide köthető fiatalkori alkotói éveivel, Antoni Gaudí különleges épületeivel, vagy a festő-szobrász és keramikus Joan Miróval, akinek városrészre megtalálható művei. A különös és zseniális Salvador Dalí nevére sem gondolnak többé valószínűleg vonzalommal. Csak a rossz élményeikre, s Barcelona emléktől göröcsbe rándul a gyomruk, mert tönkretettek kirándulásukat.

A kifosztás helyszínei bárhol lehetnek. Számíthatnak rá Barcelona csodálatos görög negyedében, vagy a legismertebb sugárútján, a La Ramblán. Esetleg az impozáns Espanya téren, ahol tökéletes mérnöki munkával megszerkesztett szökőkútrendszerek ejtik ámulatba a látogatókat, s ahol ugyancsak tökéletesen professzionálizmussal szabadtéri kávézókkal meg „szakembe” a turistákat értékeikről. De igaz ez a tengerpartra is, a Barceloneta negyed szűk kis utcáskáira, vagy Gaudí híres épületei, a La Pedrera, vagy a Casa Batlló környékére. És a Gracia városrész különleges tereire és utcáira. Vagy Gaudí máig befejezetlen temploma, a La Sagrada Família körüli közterekre. Netalántán miközben friss gyümölcsöket, halakat, rákokat, kagylókat, csigákat, vagy a fantasztikus ibériai sonkákat bámulják a

A szökőkútrendszerek esendő turisták ezrei csodájáig naponta a barcelonai Espanya téren. Kiváló terep a kifosztásukra

kofák között, illetve miatt elmerülnek a gasztronómiai csodákban a híres piacon, a La Boqueria-n, nos, ekkor is arra számíthatnak, hogy kilopják értékeiket táskáikból, zsebeikből.

Utazás előtt tájékozódni kell

Ha Barcelonába utaznak, akkor higgyenek azon intelmeknek, amelyek a magyar Külügyminisztérium Spanyolországról szólva tett közlése a honlapján! Ha nem akarnak rosszat maguknak, szó szerint tartásuk be a helyzet elemzését követő tanácsokat! Legyenek olyan óvatosság és bizalmatlanok, mint mondjuk Maugli a dzsungelben, éberségük ne lankadjon egy pillanatra sem! Mert ugyan nem fogják észrevenni, de ezeken a csodálatos helyeken minden pillanatban önköze vadásznak, amiből csak a szomorú eredményt fogják érzékelni. *»Spanyolországban a közbiztonság semmivel sem rosszabb, mint más nyugat-európai országban, ugyanakkor a turistákra szakosodott bűnözői csoportok aktív jelenléte miatt indokolt a józan óvatosság. Az elkövetés módzatai igen változatosak: a trükkös, szinte észrevétlen zseblopástól az erőszakos, bandában elkövetett támadásokig terjednek. Ellenállni nem tanácsos. Igyekezzenek megelőzni a bajt: értékeiket, okmányait ne hordják magukkal, ha az mégis elkerülhetetlen, a ruházatuk alatt tartsák, ne legyen észrevehető. Vegyék igénybe a szállodaszéket. Autótáskát, övtáskát ne hordjanak. Fényképezőgép, videokamera még a háztáskákból is könnyen eltűnik. Ne tartsák egy helyen összes készpénzüket, útleveleiket, igazolványukat, hitelkártyáikat. Autójukat, ha benne láthatók a csomagjaik, percekre se hagyják őrizetlenül. Országúton csak egyenruhás jelzésre álljanak meg – előfordulhat, hogy műszaki hiba jelzése ürügyén, a benn ülők figyelmét elterelve ellopják csomagjaikat. Az elkövetés jellege és helye jól tipizálható: turisták által frekvencia, zsúfoltság helyszíneken, figyelemelterelés közben hajítják végre a legtöbb lopást (metróban, turistalátványosság környékén, tengerparton). Ha nagyobb értékű tárgyat utaznak, javasolt biztosítás megkötése lopásra és egyéb károokra. [...] Ezúton szeretnénk felhívni a sze-*

»mélyépkocsival utazók figyelmét a helyi bűnözői körök renkívül elterjedt, alábbi módszerére: A külföldi rendszámú autótól a városba érkező turisták autójának kerekét a forgalmi dugóban vagy egy piros lámpánál egy autó mellé álló motoros kiszúrja. Percek múlva egy másik motoros előzékenyen figyelmzetteti az autóst lyukas kerekére, segítséget ajánl neki, miatt társa az autó utasterében található kistáskát kiemeli, vagy erőszakkal elveszi (esetenként az ajtó bezárása esetén a forgalmi dugó betörő) és motorral elszáguld. Hasonló, kerékkiszúrás trükköt alkalmaznak az autópályák pihenőiben vagy a benzinkutaknál »dologozó« szervezett bűnözők is. Megelőzés: ne hagyjuk táskáinkat kívülül jól látható helyen az autóban még menet közben sem; ne hordjunk minden értéket (útlevele, pénz, szállodai voucher, bankkártyák) egy helyen; kerüljük a város azon veszélyes kerületeit, ahol erre szakosodott bandák garázdálkodnak. Barcelonában: Avenida Meridiana. (A tényleg felsorolhatatlan esetek mellett ez az egyetlen, ugyanakkor nagyon súlyos tévedés. Mert a Barcelonában nemcsak itt, hanem a hallott történetek szerint mindenütt folyik a garázdálkodás – a szerk.) Javasolt viselkedés: ha már kiszúrták a kerekünket és feltűnt a »segítőként motoros«, forgalmas helyen álljunk meg, értékeinket fogjuk a kezünkbe, az ajtókat zárjuk be, dudálással és vészvillogó bekapcsolásával hívjuk fel magunkra a figyelmet. Ha lehetőség van rá, mobiltelefonon kérjünk rendőri segítséget.»

A bizalmatlanság segít

Mint láthatjuk, hihetetlen ugyan, de Barcelona ilyen hely, amelyről, ha dühös lennék, azt mondanám, hogy a kriminálisták esetek nagy száma miatt nem érdemli meg a turistákat. A tömeges kifosztás tényét megerősítette a barcelonai magyar főkonzulátus egyik munkatársa is, amely intézmény előtt egyébként le a kalappal: az ideiglenes útlevelem kiállítása szinte csupán percekbe telik. Medveczky Iván barcelonai főkonzul a Kossuth rádióban egyébként szintén nyilatkozott a kérdésben. Elmondta, évente kétszáz hazatéréshez szükséges útlevelet állítanak ki a meglopott magyar állam-

polgároknak, amely folyamat igazodik a firenzei és nápolyi helyzetéhez. Tegyük hozzá, hogy azokról, akikről az úti okmányokat nem, de mást ellopott, nem is tudhat a főkonzulátus. Medveczky Iván szerint Barcelonában az erőszakos nápolyi módszerek nem annyira jellemzők, és inkább a trükkös, a figyelemelterelésre végrehajtott lopásokra kell odafigyelni. Mindehhez hozzátette, hogy szerinte nem a spanyolok követik el ezeket, amit akár a bevándorlás engedélyezésének uniós gyakorlata bírálataként is értelmezhetik a rádió hallgatói. A főkonzul szerint egyébként nagyon könnyű védekezni ott a lopások ellen, egyszerűen »a józan ész logikáját és a felelősségteljes viselkedést kell követni. Ha strandra megyünk, ne hagyjuk a háztáskánkat a törölközőre téve, amíg begyünk fürdeni, mert mire visszajövünk, nagyon nagy a valószínűség már nem lesz a helyén. Ugyanez igaz az idegenforgalmilag frekvencia területekre, ha valaki látszólag indokoltanul barátkozó szándék-

kal közelít, segíteni szeretne, legyünk egy kicsit bizalmatlanabbak. Nem mindig a jó szándék vezérli ezeket a személyeket.»

Tegyük hozzá, hogy mindez nem elég a védekezéshez, ráadásul a turisták olyanok, amilyenek. Amivel hatalmas pénzt hagynak e városban, inkább Barcelonának kellene rájuk jobban, nagyobb erőfeszítéssel vigyázni. A turisták ugyanis turisták: tapasztalatlanok, idegen helyen szűkeszerűen felszesegek, ezért aztán óvatlanabbak és megfontolatlanabbak. Emiatt is fontos nem légszer hangsúlyozni, hogy a Külügyminisztérium által ajánlott, a legfontosabb előkészítést kivánó »biztonsági programot mindenki úgy tartsa a szeme előtt, mint minimál programot, ha nem akar porig alázza visszaérkezni hazájába.

Hóna alatt a kifizetés

Elmondok néhány személyesen látott esetet is. Barcelonában a Güell parkon kihagyhatatlan. Az építészeti különlegességekkel rendelkező, 17

hektárnyi zöld területet egy üzletember, Eusebi Güell bírta, és 1900-ban megbízta Gaudit, hogy tervezzen rá egy kertvárosi lakónegyedet. A tervek közül összesen két ház készült el, és a Földközi-tengerre nyíló csodálatos park a barcelonaiakra maradt. A legismertebb építménye egy 88 oszlopból álló terem, amelyek egy hatalmas teraszt tartanak, s amelyről gyönyörű kilátás nyílik a tenger horizontjára. Magukba feledkezve turisták ezrei bámulják naponta és fényképezik le szájátva a teraszt a tekerő kigyóra hasonlító, csillogó, színes kerámiapadokat, akik emiatt a rablók kiváló prédájává válnak. Azoknak a marmaládócoknak, akiknél nincs senki, aki jobban ismerne egy parkot, s akik tökéletesen tájékozódhatnak benne. Nem kellett pár száz métert sem tenniük a bejárat felé, amikor feltűnt egy rohanó, az árkokat és a brokrok párdúc ügyességgel kikerülő, átugró alak – külsejét tekintve egy arab fiatalember –, hóna alatt egy mintás női kizsákkal, és szélesbelen elviharzott mellettünk. Őt üldözve a dombok mögött hamar előtűnt egy te-repmotortól vágató rendőr, aki tanácstalanul fűkezett el az egyik út-elágásánál, majd mielőtt elporzott volna, a pillantásával fejezte ki hálját, amikor jelezte neki a tolvaj által választott irányt. A parkban ő volt az első és utolsó rendfenntartó, akivel találkoztunk. Félórányi séta után újabb eset tárult fel előttem. Egy másik, ugyancsak nem a helyi lakosság jégéit viselő férfi az egyik bokor tövében egy műanyag szatyort ázott el sietve. Bár dolga végtelven hamarosan továbbállt, nem győződtünk meg a cekker tartalmáról. Értelmese ké-sőbb az esetet, ma is kissé elszé-gyellen magam, amikor eszembe jut, egy pillanatra sem éreztem szá-nalmat írta, hogy ő esetleg egy megélhetési bűnöző, s hogy csak azért lopta el és értékesítette majd a lopott holmit egy zsugori orgazdnak negyed áron, mert a bevételből éhes szájakat etet majd. Vele szemben inkább a kifosztott károsultat sajnáltam, aki esetleg az utolsó pénzéből vásárolt valamit az akár több ezer kilométerrel arébb élő, szegény és súlyosan beteg unokájának, hogy kis örömet szerezzen neki egy katalán csecsebecsereven.

A kijáratához közeledve azután egy csapásra vált minden világossá. A turisták kifosztása a Güell parkban profin szervezeten folyik. Egy harmadik, a többiekhez hasonlatos férfi a park bejáratát kémlelte idegesen. A mobiltelefonját szorongatva a feladata láthatóan az volt, hogy társait értesítse a rendőrök mozgásáról és a parkba ömlő turistacsoportok magartatásáról. Ébersége és mozgása azt mutatta, hogy a feldeletében nagy gyakorlatra tett szert.

Melegen ajánlom tehát a magyar turistáknak, hogy ha elkerülik Barcelonát, biztosan nem vesztenek sokat, illetve nem lopnak el tőlük semmit. És kerüljük Madridot, meg a többi nagyvárost is. Ezt már Spanyolország északnyugati csücskében található Galiciában, annak egy kis városában az apartmanjait kiadó vendéglátóm fűzte hozzá, aki szerint őket elkerülik a bevándorlók. Hozzátette, hogy ezért az ő régiójuk – beleértve az El Caminórt, a keresztények híres zarándokútjáról ismert fővárosukat, Santiago de Compostelát – az ország nyugodt és biztonságos vidéke. Kijelentéseiről Galícia kisvárosaiban és fővárosában is meggyőződtem. Egy csöpp túlzás sem volt benne.

A barcelonai piacon, a La Boquerián minden első osztályú. Sajnos a bűnözők is